

D.U. 165

1. Áldjad ember, e nagy Jódat, - kenyérszínben Megváltódat!
Itt jelen van szent testével édes Jézus, - jelen vagyson szent vérével áldott Jézus.
2. Itt az Isten gazdagsága, - bűnös lelkek nagy váltsága, -
minden jónak nagy bősége édes Jézus, - gyarló szívek erőssége áldott Jézus
3. Itt az égnek megnyitója, - kegyelemnek meghozója, -
egész világ drága díja édes Jézus, - az Istennek örök Fia áldott Jézus.
4. Nem csak jel ez, nem csak emlék: - valóságos szent jelenlét!
Itt van köztünk tested, véred, édes Jézus, - itt van Isten-emberséged, áldott Jézus
5. Kérjük, adja ránk áldását, - irgalmának kútforrását, -
legyen velünk a végórán édes Jézus, - s üdvözítsen holtunk után áldott Jézus.

D.U. 171

1. Üdvözlég, Oltáriszentség, csodálatos szent Istenség!
Téged szívből mind imádunk, oltárodnak trónján áldunk.
R.) Üdvözlég szent Szakramentom! Százezerszer meg ezerszer, én Jézusom!
2. Ha szenteknek nagy szívével, angyaloknak lángnyelvével, -
köszönhetne minden lélek, méltón úgy sem dicsérnének. **R.)**
3. Öntsd szívembe olajodat, égesd benne világodat, nagy Szentség, ó térj be hozzám,
mert szívem csak téged kíván. **R.)**
4. Életünknek végóráján, hogy ne ejtsen meg a Sátán, te légy erős én gyámolom,
mert csak nálad van oltalom. **R.)**

ZÁRÓÉNEK: D.U. 190

1. Az Úristent magasztalom, - jóvoltáról gondolkodom, -
irgalmához folyamodom, - mert meghallgat, azt jól tudom.
2. Csodálatos tetteiről, - szabadító erejéről, -
emlékezem jóvoltáról, - bizodalmat veszek abból.
3. Mert ő erős hatalommal, - dicsőséges szent jobbjával -
az ő népét megmentette, - fogságából kivezette.
4. Úgy vezette szent Egyházát, - mint jó pásztor kedves nyáját, -
ételéről gondoskodott, - utat neki ő mutatott.
5. Hálát adjunk az Istenek, - Atya, Fiú, Szentléleknek, -
három személy Fölségének, - egymivoltú Istenségnek.

Nem a mi dolgunk, hogy a végső nagy nap pontos idejét kutassuk, hiszen *azt a napot és az órát senki sem ismeri* (Mk 13, 32). Nekünk arra kell törekednünk, hogy Urunk eljövételére mindig készen legyünk. Jól használjuk fel a rendelkezésre álló időt, gyümölcsöztessük talentumainkat: teljesítsük Isten akaratát. Ez a feltétele annak, hogy félelem nélkül, bizalommal várhassuk a számadás napját. Az Úr dicsőséges visszatérésekor lesz majd vége a világnak és az emberi történelemnek. Nap mint nap vessük alá tetteinket Isten ítéletének.

Urunk, Istenünk, add, hogy örvendezve mindig neked éljünk, mert soha meg nem fogyhatkozó és teljes öröm az, ha szüntelenül szolgálhatunk neked, minden javak szerzőjének. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

szentírási szakaszok

A Év Péld 31, 10-13. 19-20. 30-31 / 1 Tessz 5,1 – 6 / Mt 25, 14- 30
B Év Dán 12, 1-3 / Zsid 10, 11-14.18. / Mk 13, 24 – 32 // **C Év** Mal 3, 19-20a / 2 Tessz 3, 7 - 12 / Lk 21, 5- 19

GYÚJTÓÉNEK: D.U. 192

1. Benned bízok, Isten, benned bízok lelkem, - csak tenálad nyugszik, Uram, az én
szívem, - aki irgalmaddal felemeltél engem, - mit a Sátán elvett, visszaadtad nékem.
2. Kész most az én szívem neked énekelni, - jóvoltodért kész most nagy hálákat adni, -
szent nevedet immár zászlójára írni, - zengő citerával jó-reggel áldani.
3. Énekszóval zengem műveidet, Isten, - valljon minden ember, minden nemzetségben,
mert irgalmad erős fenn a magas égben, - mindörökké ragyog el nem múló fényben.

D.U. 202

1. Minden élő dicsér, örök Atyaisten, - szolgálni tenéked eléd állunk készen, -
magasztaltak egykor ősi nemzedékek, - ő nyomukba járva dicsérünk mi téged.
2. Nem szégyelljük, Uram, rólad emlékezni, - mind e világ előtt benned dicsekedni, -
akaratom szerint, tetszésedre élni, - testi-lelki jókat csak tetőled kérni.
3. Gyermekünk ma is, add, hogy így éljenek, - megismerve téged, felnövekedjenek, -
te szent egyházadba, hogy beépüljenek, - s szentjeiddel együtt életet nyerjenek!

INTROITUS: D.U. 400 d DICIT DOMINUS Jer 29, 11. 12. 14

Az introitus a szenvedések közt élő Egyház hitét fejezi ki: Isten nem leli kedvét a „sanyargatásban”, ha csapásokkal sújt is, vagy engedi a csapást, az ő gondolata a békesség gondolata, s azt akarja, hogy hívjuk őt a csapások között. Azt akarja, hogy ne kényelmesedjünk bele a fogság állapotába, hanem onnan kikíváncsozzunk az isteni szabadítás világába.

Az én gon-do-la-tom a bé-kes-ség gondo-la-ta, s nem a sa-nyar-ga-tá-sé,

mond-ja az Úr. (1.t.) *

Hívjatok engem, és én meghallgatlak / titeket, * és hazahozlak fogságotokból minden / helyről. **Ant.** Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.
Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké. /Ámen. **Ant.**

GLORIA: D. U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarátú embereknek. Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk néked nagy dicsőségedért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmaz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbján ülsz, irgalmaz nekünk. Mert egyedül te vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D. U. 400 d / 1 LIBERASTI NOS 43 zs. 8-9. 2.v.

A liturgikus év folyamán saját fülünkkel hallhattuk az isteni üdvösségterv megvalósulásának, Isten kegyelmi működésének híret, sőt ez a szabadító tevékenység rajtunk, bennünk is végbement kegyelmileg. Méltó, hogy hálát adjunk neki.

R.) Megszabadítottát minket sanyargatóinktól, *

a mi gyűlölőinket megszegényítetted.

V. 1) Az Istenben dicsekédünk † minden napon, * és a te nevednek hálát adunk /örökké. **A mi gyűlölőinket...**

V. 2) Saját fülünkkel hallottuk, † atyáink beszéltek el nekünk, ó Isten, * amit az ősi napokban /műveltél. **A mi gyűlölőinket... Megszabadítottátl...**

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Boldog az az ember, * aki féli az Istent. 127. zs. 1a v.

B Védeld meg engem, Istenem, * hiszen tebenned bízom. 15. zs. 1.v.

C Eljön az Úr ítélni a földet, * igazságban ítéli az egész világot. 97. zs. 9. v.

ALLELUJA: DE PROFUNDIS 129. zs. 1.

V.) A mélységekből kiáltok hozzád, ó Uram, * Uram, hallgasd meg az én szómat!

A Maradjatok bennem és én bennetek maradok, mondja a mi Urunk, * aki bennem marad, az bő termést hoz. Jn 15, 4a. 5b

B Imádkozva virrasszatok szüntelen, * hogy az Emberfia elé méltón álljatok! Lk 21, 36

C Nézzetek föl, és emeljétek föl fejeteket, * mert érkezett megváltástok ideje. Lk 21, 28

CREDO

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbján; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

OFFERTORIUM: G. H. 409 DE PROFUNDIS 129. zs. 1-3

Az egyházi év végén a földi mélységekből a magas mennybe kiáltunk, oda, ahová vágyaink is vonzanak. Így készülünk fel az új és az örök adventre.

A mélységekből kiáltok hozzád, ó Uram, + Uram, hallgasd meg /az én szómat: *

R.) A mélységekből kiáltok hozzád, /ó Uram!

V.1) Legyen a te fü/led figyelmes † szolgád könyör/gésére! R.)

V.2) Ha a gonoszságokat számon tar/tod, Uram, †

Uram, ki áll meg akkor tee/lőtted? R.)

COMMUNIO: D.U. 400 d / 2 AMEN DICO VOBIS Mk 11, 24 / 60. zs.

Mikor mondhatnánk el nagyobb bizalommal kéréseinket az Úrnak, mint amikor az áldozásban a legközelebb van hozzánk?!

Bi-zony mon-dom nék-tek, bár-mit imádkozva kér-tek, higgyétek, hogy

el-nye-ri-tek, és meg lesz nék-tek! (1.t.) † *

(Nekem jó az Istennel lennem, * és az Úristenbe helyeznem bizakodásom. 72. zs. 28)

Hallgasd meg, Isten, az én könyörgé/semet, * figyelmezz az én imádsá/gomra! A föld határaitól kiáltok hozzád, † midőn szorongatják a /szívemet, * megközelíthetetlen kösziklára vezess el /engem! **Ant.** Mert reménységem /lettél, * erősséges torony az ellenség /ellen. A te hajlékodbán lakom /örökké, * és szárnyaid árnyéka alatt találok /oltalmat. **Ant.** Mert te, Istenem, imádságomat meghall/gattad, * és neved tisztelőinek örökségét megadtad /nekem. Napokkal gyarapítsd a király /napjait, * és sok esztendővel, nemzedékről nemze/dékre. **Ant.** Trónoljon örökké az Isten színe /előtt, * őrizze őt az irgalmasság és a /hűség! Így dicséretet mondok a te nevednek örökön /örökké, * hogy beteljesítsem az én fogadalmimat napról /napra! **Ant.**

A / COMMUNIO: DOMINE, QUINQUE TALENTA Mt 25, 20. 21. / 118. zs.

U-ram, te öt ta-len-tu-mot ad-tál né-kem, í-me má-sik ö-töt

nyer-tem raj-ta. (7.t.) *

(Jól van, te derék és hűséges szolga, * menj be Urad örömébe.)

Boldogok, kik szeplőtelenek /az ő útjukon, * és az Úr törvénye /szerint járnak.

Boldogok, kik az ő bizonyosága/ira figyelnek * teljes szívükből /keresik őt. **Ant.**

Vedd el a gyalázatodat, amely/től rettegek * mert ítéle/teid kedvesek. És tágas /téren járok * mert a te parancsolata/ídat keresem. **Ant.** Szálljon reám a te könyörületesség/ged, hogy éljek * mert a te törvényedet /örömmel szemlélem. Minden tanítómnál oko/sabbá lettem * mert a te bizonyosságaidban /elmélkedem. **Ant.** Többet értettem meg, /mint a vének * mert a te parancsolata/ídat kutattam. Zaklatás és szomorúság /jut ki részemül, * a te parancsolataid/ban van örömem. **Ant.**